

درگرامیداشت سالگرد روز ۱۶ آذر، روز همبستگی با جنبش دانشجویی ایران!

ندای آزادیخواهی دانشجویان مترقی، پژواک صدای در گلو شکسته مردم آزادیخواه ایران است.

احمد نوین

از زمان پیدایش دانشگاه تهران، در فقدان احزاب واقعی و مستقل مردمی، غالباً جنبش دانشجویی در کشور ما، به عنوان دما سنج سیاسی جامعه بوده و بعنوان نبض سیاسی جامعه تپیده است. جنبش دانشجویی ایران، در مقاطعی سمبل دفاع از آزادی و استقلال کشور و دفاع از حقوق دموکراتیک در کشور ما بوده است.

بطور مثال میتوان؛ به شرکت دانشجویان در جریان جنبش ملی کردن نفت در زمان دولت محمد مصدق، به تظاهرات دانشجویان دانشگاه تهران در ۱۶ آذر ۱۳۳۲ در اعتراض به کودتای ننگین ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ امپریالیست ها و دربار پهلوی، شرکت دانشجویان در جریان انقلاب ضد سلطنتی، بخصوص در ماههای آخر سال ۱۳۵۷ اشاره کرد. بعلاوه، در مبارزه برعلیه دیکتاتوری و دفاع از آزادی، در ۱۸ تیرماه ۱۳۷۸، دانشگاههای ایران تبدیل به مرکز مبارزین و آزادیخواهان ایران شده بودند! دانشجویان مبارز، دانشگاه تهران را چندین روز به منطقه آزاد شده تبدیل کرده بودند!

۶ روزی که ایران را لرزاند و خامنه ای را به عز و لابه واداشت! خامنه ای در آن روزها، لرزان از خشم مردم، به نیروهای درنده خوی حزب الله میگفت؛ "اگر عکس های من را هم پاره کردند، شما کاری نکنید".

توجه کنید؛ هم در رژیم ستم شاه و هم در رژیم جهل و جنایت اسلامی، همیشه جنبش های دانشجویی کشورمان، بخاک و خون کشیده شده اند. هر دو رژیم پاسخ شان به جنبش دانشجویی؛ اعمال خفقان و سرب داغ بوده است. در هر دو رژیم، هر بار که دانشجویان برای رسیدن بحقوق حقه شان و دفاع از آزادی بمیدان آمده اند، زندان های هر دو رژیم را انباشته از دانشجویان مبارز نموده اند. آخرین نمونه آن پس از نمایش انتخاباتی ریاست جمهوری، بعد از خرداد ۱۳۸۸ است.

اگر در ۲۲ بهمن ۱۳۵۷، دانشجویان، کارگران، زنان، جوانان و ملیت های ساکن ایران، علی رغم همه سرکوب ها، توانستند رژیم استبداد و وابسته به امپریالیسم محمد رضا شاهی را بزیر بکشند و "خدایگان شاهنشاه آریا مهر" را به گورستان تاریخ بفرستند، علت اش این بود که همه بخش های جنبش، از هم پشتیبانی و حمایت میکردند. جنبش، سراسری بود و عدد بزرگ را بمیدان آورده بود.

اگر جنبش دانشجویی در ۱۸ آذر ۱۳۷۸، با همه سراسری بودنش، عاقبت سرکوب شد، علتش این بود، که کارگران، زنان، جوانان و ملیت های ساکن ایران، بموقع بمیدان نیامدند.

متأسفانه در اغلب موارد، جنبش های حق طلبانه ما مردم، جدا از هم و بدون پیوند با همدیگر است. این رمز بقای رژیم ضد دانش، ضد زن، ضد جوانان، در یک کلام رژیم ولایت فقیه و آزادی کش جمهوری اسلامی ایران است. اکنون، یک بار دیگر ۱۶ آذر فرا رسیده است. دانشجویان مبارز میتوانند؛ با تعمیق گفتمان دموکراتیک، با تعمیق معنای اثباتی جنبش، با تلفیق مبارزه مخفی و علنی، با برپائی تظاهرات مسالمت آمیز گریلیانی، نیروهای سرکوبگر رژیم را پراکنده نمایند. بدینوسیله دانشجویان مبارز قادر خواهند بود که روحیه مزدوران رژیم را درهم بشکنند.

علاوه بر موارد فوق الذکر، رمز پیروزی جنبش دانشجویی برای دستیابی به حقوق حقه شان و در دفاع از آزادی و استقلال کشور، پشتیبانی این جنبش از مبارزات کارگران، زنان، جوانان و ملل ساکن ایران و پیوند این مبارزات بیکدیگر است. بدین طریق، جنبش آزادیخواهانه و برابری طلبانه در ایران گسترده و سراسری و جمهوری اسلامی ایران منزوی تر خواهد شد.

باتعمیق گفتمان دموکرات، سازماندهی مبارزات مردمی و پیوند آنها بهمدیگر و سراسری نمودن آن ، عاقبت در موقعیتی مناسب، مردم ایران با تکیه به نیروی خودشان قادر خواهند شد، رژیم سرکوبگر را بزیر بکشند و حق تعیین سرنوشتشان را بدست آورند. بامید فرا رسیدن آن روز.

ششم دسامبر ۲۰۱۱ - ۱۵ آذر ماه ۱۳۹۰